

יום ג', כ"א ב תשס"ב (5 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"א באדר**, בשנת תשי"א (1951-5711), הכריזה ממשלת ישראל **שתקום עיר 'חדשה' בדרום הארץ – אשקלון** – ליד העיירה מג'דל.

אלפי שנים עברו מאז החלה ההתיישבות במקום, והן עושות את אשקלון לאחד הערים העתיקות ביותר בעולם. חשיבותה נבעה ממיקומה האסטרטגי ליד "דרך הים" – ה-via maris - שחיברה את מצרים לממלכות הצפון הקדומות. מקור השם, אשקלון, אינו ידוע, ובא, אולי מהשורש "שקל" – מטבע הארץ בימי המקרא – ומעיד על היות המקום עיר מסחר כבר בתקופה הקדומה. שגשוגה בא לה משפע המים שזרמו בנחל תת-קרקעי קדום, שעדיין מזרים את מימיו. לאורך האקוויפר שלו נחפרו נארות רבות. תיארוכה של הבאר הקדומה ביותר, המצויה בפארק הלאומי באשקלון, הוא משנת 1000 לפנה"ס.

מתולדות העיר ה'מודרניים' – אחרי חורבן העיר בזמן הממלוכים בשנת 1270 צצו בסביבות העיר כפרים אחדים. בסמוך לעיר העתיקה היה הכפר **ג'ורה** שהיה במעין גומה בין שתי גבעות. תושבי הכפר עסקו בחקלאות, בדיג ובצייד שלווים. מרוחקת יותר, בצפון-מזרח, היתה העיירה **מג'דל**, סמוכה לדרך הים העתיקה. אנשיה עסקו במסחר, בחקלאות ובמוצרי טוויה משובחים. מאוחר יותר נודעה בכינוי "מנצ'סטר של פלשתינה". בתחום העיר של ימינו היו כפרים נוספים: חמאמה בצפון, כסס בדרום-מערב, ונעליה בדרום.

בנובמבר 1917, במהלך מלה"ע ה-I, כבש הצבא הבריטי את העיר מידי הצבא התורכי. הבריטים הקימו בה בשנות ה-30 שני מבני שיטור: האחד משמש היום כבית כלא, והשני – על חוף הים – משמש כמחנה נופש לחיילים. במלחמת העצמאות פלש הצבא המצרי צפונה, עבר את העיירה מג'דל, הגיע לפאתי אשדוד ונעצר על הגשר מעל לנחל לכיש, הוא "גשר עד הלום". באוקטובר 1948 החל "מבצע יואב", שמטרתה היתה להסיר את המצור מעל הנגב. רבים מתושבי העיירה מג'דל ברחו אז בחסות הצבא המצרי הנסוג. כעבור 3 שבועות נכבשה מג'דל ע"י צה"ל, ולאחר הכיבוש עברו יתר התושבים הערבים – מרצונם – לרצועת עזה.

בפברואר 1949 החלו להתיישב במקום עולים חדשים...
ΩΩΩ

מדור "שואלים ודורשים":

המצוה הראשונה מ 4 המצוות העוסקות באיסור חמץ בפסח – **האיסור לאכול חמץ**, שנאמר: **"ולא יאכל חמץ"** [שמות י"ג 3]. למדו חכמים שבכלל האיסור לאכול חמץ בפסח כלול גם האיסור ליהנות מהחמץ. ועוד נאמר [שם י"ב 20]: **"כל מחמצת לא תאכלו, בכל מושבותיכם תאכלו מצות"**. מכאן למדו שלא רק דבר שהחמיץ מחמת עצמו אסור, אלא אף אם החמיץ מחמת דבר אחר – אסור באכילה בפסח. עוד צריך לציין, כי חומרה מיוחדת החמירה התורה באיסור אכילת חמץ, שכמעט כל איסורי אכילה – עונשם מלקות. ואילו עונשו של האוכל חמץ בפסח – כרת, דהיינו מיתה בידי שמיים, שנאמר: **"כל אוכל חמץ ונכרתה הנפש ההיא מישראל, מיום הראשון עד יום השביעי"**. [שם שם 15] [פניני הלכה]

הנ"ל מאחד הקוראים בתגובה לדברים שכתבנו ביום ה' האחרון, 16-16 באדר: [כאשר] **אסתר אמרה למרדכי: לך כנוס את כל היהודים וצומו עלי** - אין הכוונה לכנוס את כולם לאיצתדין אחד. אלא, הכינוס הוא על ידי

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע". [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו **יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל

יום ג', כ"א ב תשס"ב (5 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ביצוע פעולה משותפת והוא הצום. גם במלחמת המפרץ למרות שכולם היו בחדרים נפרדים, ברגע שלמדו תורה, אמרו פרקי תהילים והפנו את מבטם לאביהם שבשמיים - זה היה כינוס ואחדות.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]
יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!
הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל